

Niin kuin Herralle

Ef. 6:1-9

1. *Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaisia Herrassa, sillä se on oikein.*
2. *"Kunnioita isääsi ja äitiäsi" on ensimmäinen käsky, jota seuraa lupaus:*
3. *"että menestyisit ja eläisit kauan maan päällä".*
4. *Ja te isät, älkää kiihottako lapsianne vihaan, vaan kasvattakaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa.*
5. *Orjat, olkaa kuuliaisia maallisille isännilenne vilpittömin sydämin niin kuin Kristukselle, peläten ja vavisten,*
6. *ei silmänpalvelijoina ihmisiä mielistellen vaan Kristuksen palvelijoina noudattaen Jumalan tahtoa kokosydämisesti.*
7. *Palvelkaa hyvillä mielin, niin kuin palvelitte Herraa ettekä ihmisiä.*
8. *Tiedättehän, että mitä tahansa hyvää kukin tekee, sen hän saa Herralta takaisin, olipa orja tai vapaa.*
9. *Ja te isännät, tehkää samoin orjille ja jättäkää uhkailu, sillä te tiedätte, että heidän niin kuin teidänkin Herranne on taivaissa ja ettei hän katso henkilöön.*

Perhe ja työyhteisö

Mitä on kuuliaisuus Herrassa? Millainen lupaus seuraa vanhempien kunnioittamisesta? Mihin perustuvat yhteiskunnalliset valtarakenteet? Millaista on oikea kasvatusta? Millaisella asenteella tulee tehdä työtä? Mikä on työn tarkoitus? Miten voimme joka päivä palvella Herraa? Miksi työnantajalla ei ole rajatonta valtaa alaisiinsa? Miten Herra näkee ihmiset?

Näitä kysymyksiä Paavali käsittelee jatkaessaan alamaisuuskehotuksensa soveltamista nyt perheen ja työpaikan ihmissuhteisiin. Alamaisuus taas nousee siitä, kun uskova täyttyy seurakuntayhteydessä Pyhällä Hengellä. Jakso on siksi nähtävä kirjeen pääteeman seurakunnan olemuksen ja elämän käsittelyn osana.

Raamattu puhuu paljon kodin ihmissuhteista samoin kuin työntekijöiden ja esimiesten suhteista, sillä käytännön kristillinen elämä vietetään suurelta osin juuri niissä. Ellemme noissa tärkeissä ihmissuhteissamme noudata Jumalan tahtoa, niin kavennamme helposti Jumalan sanan koskemaan vain kapeaa ns. hengellistä elämän aluetta. Mutta Herra kutsuu meitä elämään kokonaisvaltaisesti Hänelle ja Häntä varteen.

Lasten kasvatusta

Japanissa eräs yleisimpiä kysymyksiä ja pyyntöjä, joita varsinkin pienten lasten äidit esittivät, oli: "Miten lapsia pitäisi kasvattaa?" Monella äidillä tuntui olevan suuria vaikeuksia kasvatustehtävässä varsinkin, kun monet isät ovat niin tiukasti kiinni työelämässä, että näkevät lapsiaan oikeastaan vain sunnuntaisin. Kysyjä kiinnosti myös kristillinen kasvatusta, jota perheenä heille edustimme. Japanilainen kasvatustyyli on varhaislapsuudessa noin viisivuotiaaksi asti varsin vapaata, mutta sitten esikoulusta alkaa voimakas ryhmään sopeuttaminen, jossa esimerkiksi koulupukujärjestelmä tukee kaikkien saattamista samaan muottiin periaatteella: "Jos naula nousee rivistä, se lyödään takaisin alas."

Neula ja lanka

Jokainen vanhempi tiepää, miten vaikeata kasvatusta on. Edes saman perheen eri lapsiin eivät toimi samat kasvatustavat. En ole juuri tavannut vanhempia, jotka voisivat kehua onnistuneensa kasvatuksessa. Jos he joskus niin kuvittelevatkin, aikuis-

tuneet lapset kyllä sitten kertovat totuuden vanhempiensa kasvatuserheistä. Siksi luulen, että paras kasvatuserhe, minkä olen kuullut, on: "Vanhemmat ovat neula ja lapset lanka". Vaikka on tietenkin tärkeää, että vanhemmat yrittävät mahdollisimman hyvin huolehtia lastensa fyysisistä, henkisistä ja hengellisistä tarpeista, kasvatuserhe onnistuu tai epäonnistuu aika pitkälle siitä, miten hyvin vanhemmat hoitavat keskinäistä suhdettaan. He tarjoavat sen turvallisen paikan, jota lapsi nimittää kodiksi ja he kärsivät eniten vanhempien ristiriidoista ja erosta. Lapset oppivat heidän mallistaan parhaiten. Jos vanhemmat kulkevat vikaan, niin ikävä kyllä lapsilla on taipumus tulla perässä. Jos vanhemmat näyttävät tietä Jumalan luo, lasten on helpompi kestää maailman paineita ja seurata heidän jälkiään ja lähteä Jeesuksen seuraan.

Lasten kuuliaisuus

Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaisia Herrassa, sillä se on oikein. "Kunnioita isääsi ja äitiäsi" on ensimmäinen käsky, jota seuraa lupaus: "että menestyisit ja eläisit kauan maan päällä". (1-3)

Niin sanotun vapaan kasvatuksen peruserhe on siinä, että kuvitellaan, että lapsi on olemukseltaan hyvä ja pyrkii hyvään. Siksi lapsille on annettava mahdollisimman paljon vapautta toteuttaa itseään ja kehittää ominaisuuksiaan. Siksi vanhemmat esiintyvät ikään kuin lasten kavereina eivätkä ota selkeää auktoriteettiä asemaa. Kristillinen kasvatuserhe lähtee päinvastoin liikkeelle siitä, että lapsi on syntymästään asti syntinen. Jos hänelle annetaan rajaton vapaus, se johtaa lapsen turmioon. Toki kristittykin haluaa tukea lasten hyviä ominaisuuksia, joita lankeemuksen jälkeenkin meille vielä on, mutta ne eivät voi päästä kukoistamaan, ellei lapsi opi hillitsemään halujaan ja tukahduttamaan syntisiä impulssejaan.

Siksi Paavali suuntaa ensin kehotuksensa nimenomaan lapsille. Heidän on opittava tottelevaisuutta ja kuuliaisuutta vanhempiaan kohtaan. Sen saavuttamiseksi vanhempien täytyy ajoittain turvautua kuritukseen. Ellei lapsi opi kunnioittamaan vanhempiaan, usein hän ei myöhemmässä elämässään osaa alistua yhteiskunnallisten auktoriteettien alle ja törmää suuriin vaikeuksiin esimerkiksi työelämässä ja monissa ihmissuhteissaan.

Herran asettama järjestys

Kuuliaisuus vanhemmille ja heidän kunnioittamisensa lähtökohta ei kuitenkaan viime kädessä ole se, millaisia vanhemmat ovat, vaan se, että Herra itse on asettanut heidät auktoriteettiasemaan. Näin ollen uskovia lapsia kehoitetaan kunnioittamaan ja olemaan kuuliaisia myös monella tavalla epäonnistuneille ja huonoakin esimerkkiä antaneita vanhempiaan.

Muistan, miten eräs lähettitoverini totesi murheellisena, että hänen täytyy mennä tapaamaan isäänsä vankilaan. Hänellä oli todellinen taistelu suostua siihen, että hänen tulee kunnioittaa isäänsä siitä huolimatta, mitä tämä oli elämässään tehnyt. Kunnioitus perustui nyt siihen, että hän itse halusi olla alamainen Herralle ja näki isänsä Herran asemaansa asettaneena. Hän halusi kunnioittaa Herran säädöstä ja siten itse Herraa. Kuuliaisuus Herrassa sisältää tietenkin myös sen, että lasten tulee totella vanhempiaan kaikessa paitsi niissä asioissa, jotka ovat Jumalan sanan vastaisia.

Murrosikä

Kertomus Jeesuksesta 12 vuotiaana tempelissä, avaa sen, miten murrosiän jälkeen lapset siirtyvät vanhempien auktoriteetin alta suoraan suhteeseen Jumalaan. Murrosikä on usein vaikea niin aikuistuvalla lapselle kuin myös vanhemmille. Maria ja Joosef eivät ymmärtäneet Jeesuksen käytöstä, kun hän ei edes kertonut heille jäämisestään Jerusalemiin pääsiäisjuhlan jo päätyttyä. Mutta juuri sillä Jeesus antoi vanhemmilleen viestin siitä, että hän oli siirtynyt heidän auktoriteettinsa alta, taivaallisen Isänsä tahdon alaisuuteen. Sen jälkeen Jeesuksen alamaisuus vanhemmilleen ei ollut enää näiden määräämää, vaan perustui aikuisen vastuulliseen alamaisuuteen, jossa asioista viime kädessä päättää Herra eikä vanhemmat.

Lupaus

Kaikkien kymmenen käskyn noudattaminen tuottaa siunauksen ihmiselle - niihin liittyy elämän lupaus - mutta Jumala on antanut vanhempien kunnioittamisesta erityisen lupauksen: menestyksen ja pitkän iän. Herra tietää - niin kuin toki viimeaikainen psykologinen tutkimuskin on osoittanut - että varhaislapsuus ja leikki-ikä ovat äärimmäisen tärkeitä vaiheita ihmiselle. Niiden vaikutus heijastuu aivan koko elämän pituuden verran. Siksi juuri noissa vaiheissa saatu vanhempien rakkaus ja myös rakastava kuritus kantavat hyvää hedelmää pitkään. Toki Jumala armossaan voi myöhemmällä iällä vielä korjata sitä, mikä on aiemmin mennyt rikki, mutta silti käskyjen tuoma turvallinen tila ja niiden noudattamaan opettaminen lapsuudessa on tavattoman suuri siunaus lapsille.

Ne, jotka ovat oppineet lapsina tottuneet esimerkiksi tekemään vastenmielisiäkkin tehtäviä kuuliaisena vanhemmilleen, saavuttavat sitkeyttä, jolla he selviävät yhteiskunnassa paremmin kuin muut. He oppivat myös itsekuria ja terveellisiä elämäntapoja, jotka usein takaavat hyvän kunnon ja pitemmän iän. Elämme tänä päivänä niin taloudellisesti vauraassa, monien laitteiden avulla työn vaivattomaksi tekevässä ympäristössä, että lapsien on helppo omaksua erittäin itsekeskeinen ja huvia tavoitteleva elämäntyyli. Itsekkyyys näkyy usein siinä, että kaikki on saatava heti ja kaiken pitää tuottaa mielihyvää.

Aiemmat sukupolvet joutuivat pakostakin oppimaan ulkoisessa köyhyydessä kärsivällisyyttä ja sitkeyttä. Siksi kasvattajien on nykyään syytä tietoisesti pyrkiä valmistamaan lapsilleen myös vaikeita asioita, joissa heistä voisi kasvaa myös sitkeitä ja menestyviä aikuisia. Pienestä pitäen lapsille tulee opettaa vastuullista kotiaskareiden suorittamista. Kärsivällisyyttä vaativa urheilu, erilaiset leirit ja vaellukset voivat olla siinä avuksi.

Perhe yhteiskunnan perusyksikkö

Perhe on yhteiskunnan perusyksikkö. Kaikki muut instituutiot rakentuvat perheen varaan. Se hierarkia, jonka Jumala asetti perheeseen, on malli siitä, miten yhteiskunnalliset valtarakenteet tulee rakentaa. Ilman auktoriteettiasemassa olevien kunnioitusta ja kuuliaisuutta niille, yhteiskunta sortuu. Vanhempien kunnioittaminen on siinä avainasemassa. Tämän hetken yli-individualismi ja perheen rapautuminen tuhoaa ennemmin tai myöhemmin yhteiskunnan ja kulttuurin aivan niin kuin historian aikana on toistuen tapahtunut. Esimerkiksi Rooman katsotaan sortuneen lopulta perheen rappioon.

Isät kasvattajina

Ja te isät, älkää kiihottako lapsianne vihaan, vaan kasvattakaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa. (4)

Omassa isyydessäni olen tehnyt monia virheitä. Olen kyllä yrittänyt huolehtia lasteni fyysistä, hengellisistä ja koulutuksellista tarpeista, mutta en osannut tarpeeksi huomioida heidän emotionaalista puoltaan. Olen saanut aiheesta kritiikkiä siitä, että olen ollut liian ankara heitä kurittaessani. Jälkimmäistä olen perustellut itselleni Paa-valin sanoilla kasvattaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa. Hän kuitenkin korostaa tässä sitä, että vääränlainen kurittaminen ajaa lapset vihaan ja kapinointiin. Ennen kuin lasta saa millään tavalla rangaista, tulee selvittää, miksi hän käyttäytyi väärin. Hän saattaa olla nälkäinen tai väsynyt tai ehkä jäänyt vaille tarvitsemaansa huomiota ja ymmärrystä. Pitää yrittää selvittää myös hänen motiivinsa, jotka ajoivat hänet huonoon käytökseen tai pahantekoon, kiusaamiseen jne. Rosvokin haluaa, että joku ymmärtäisi, miksi hän toimii niin. Ymmärtäminen auttaa siihen, että vääristä teoista annetaan oikea ja sopivan suuruinen rangaistus.

Ruumiillinen kuritus

Vaikka suomen laki kieltää nykyään lasten ruumiillisen kurittamisen, Raamattu antaa sitä nimenomaisen ohjeen: *Joka vitsaa säästää, vihaa lastaan, joka häntä rakastaa, kurittaa häntä ajoissa.* (Sananl. 13:24) Heprealaiskirjeen kirjoittaja liittää isien kasvattavan kurituksen Jumalan pyhittävään työhön:

Mikä on se lapsi, jota isä ei kurita? Mutta jos te olette ilman kuritusta, josta kaikki ovat tulleet osallisiksi, niin te olette äpäriä ettekä laillisia lapsia. Meillä oli kurittajina maalliset isämme, ja heitä me kunnioitimme. Emmekö paljoa ennemmin olisi alamaisia henkien Isälle, että eläisimme? Isät kurittivat meitä vain muutamia päiviä varten, niin kuin he näkivät hyväksi, mutta Jumala kurittaa meitä tosi parhaaksemme, että pääsisimme osallisiksi hänen pyhydestään. Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa näytä olevan iloksi vaan murheeksi, mutta jälkeensä se antaa hedelmänään vanhurskauden ja rauhan niille, joita on sen avulla harjoitettu. (12:7-11)

Suomen lain kielto juontaa kaiketi juurensa siihen, että varsinkin juovuksissa ollessaan isät saattoivat hakata julmasti lapsiaan. Se ei kuitenkaan tarkoita, että rakastava ja kohtuullinen ruumiillinen kuritus olisi itsessään vahingollista lapsille. Usein se voisi olla huomattavan paljon parempaa ja vapauttavampaa kuin esimerkiksi lasten jättäminen syyllisyyden valtaan ja pahan omantunnon ruoskinnan alle esimerkiksi "nalkuttamalla". Lievä ruumiillinen kipu, kun se tulee oikeaan aikaan, helpottaa lasta ymmärtämään esimerkiksi sitä kipua, jonka hän on aiheuttanut toiselle. Tänä päivänä vanhempien on nyt kuitenkin yritettävä keksiä muita kuin ruumiillisia kurituksen muotoja lapsilleen. Aina sopivien löytäminen ei ole helppoa, sillä väärä ei-ruumiillinen kurituskin voi olla lapselle vahingollista.

Vapauttava kuritus

Muistan lapsuudestani tapahtuman, jossa sain ruumiillista kuritusta, josta olen tavatoman kiitollinen isälleni. Elettiin vielä sodanjälkeistä aikaa, jolloin rahaa oli vähän kuusilapsisessa perheessä. Äiti oli onnistunut hankkimaan kolmelle vilkkaalle veljekselle uudet haalaripuvut. Oli talvi ja kotimme lähellä oleva Pyhäjärvi oli paksussa jäässä. Siellä kävimme toisinaan liikkumassa. Sitten tuli yllättävä puhelu Valmetilla työssä olleelta isältämme. Se sisälsi ehdottoman kiellon mennä jäälle, sillä tehtaalla oli kaatunut säiliövaunu ja siinä ollutta öljyä oli valunut järven jäälle. Meille pikkupo-

jille kielto merkitsi samaa kuin lähtökäsky. Alta aikayksikön kaikki kolme olimme ulkona ja juoksimme suoraa päätä jäälle. Siellä teimme havainnon, että jää ja sen päällä öljy muodostavat tavattoman liukkaan yhdistelmän. Heti kättelyssä olimme nurin ja uudet haalarimme mustassa öljyssä, jota ei mitenkään voinut peittää näkyvästä. Syvää häpeää ja syyllisyyttä tuntien palasimme kotiin. Äidillämme oli tapana pikku kolttosista antaa meille tukkapöllyä (mikä on sinänsä vaaraton ruumiillisen kurituksen tapa). Mutta nyt hän ei tehnyt niin, vaan sanoi ainoastaan: "Odotetaan kun isä tulee töistä kotiin!" Niin hän sitten tuli ja me kolme laskimme housut alas ja hän otti jokaisen pojan kerrallaan polviensa päälle ja antoi piiskan osua omaan käteensä ja samalla meidän pylyllemme. Ja voi sitä vapautuksen iloa, kun rangaistus oli ohi ja hän otti meidät rakkaudella syliinsä. Omantunnon syytös oli poissa. Oikean kurituksen tehtävä on nimenomaan vapauttaa lapsi piinaavasta syyllisyyden tunteesta.

Kasvatus kuuluu isille!

Olen vieläkin kiitollinen myös äidillemme siitä, että hän osoitti meille, että kasvatuksessa isän auktoriteetti on tavattoman tärkeä. Tietenkin äidillinen hellyys ja rakkaus täydentävät sitä, mutta nyt Paavalikin muistuttaa meitä, että lasten kasvatuksessa isällä on päävastuu. Elämme kuitenkin aikaa, jota voidaan kutsua isättömien sukupolveksi. Toki isättömyyttä joutuivat monet sodanjälkeiset sukupolvetkin kokea, mutta tänään sen ehkä kerkeisin syy on siinä, että perheet hajoavat ja käytännön kasvatusvelvollisuus työnnetään liian helposti äideille.

Uskovissa kodeissa on erityisen tärkeää, että isät ottavat kasvatusvastuunsa ja samalla toteuttavat myös hengellisen opettamisen tehtävää. Tietenkin se tapahtuu yhdessä äidin kanssa. Jos lapset saavat nähdä, että isällä on johtajuus kodissa, he voivat oppia käytännössä, mitä on alamaisuus Jumalalle. Jos ja kun isät osoittavat sitten aitoa alamaisuutta Herralle, normaali kuritus tapahtuu Herran läsnäolossa ja perustuu Jumalan kymmenen käskyn soveltamiseen rakkaudessa.

Orjat ja isännät

Orjat, olkaa kuuliaisina maallisille isännillenne vilpittömin sydämin niin kuin Kristukselle, peläten ja vavisten, ei silmänpalvelijoina ihmisiä mielistellen vaan Kristuksen palvelijoina noudattaen Jumalan tahtoa kokosydämisesti. (5-6)

Monet kristinuskon vastustajat löytävät lyömäaseen väittämällä, että Raamattu hyväksyy ja tukee orjajärjestelmää. Kuitenkin jo Vanha testamentti pitää ihmisten orjuuttamista vääränä puhuessaan siitä, miten Herra vapautti Israelin orjuuden ikeestä. Toisaalta se kuitenkin hyväksyi orjuuden tietynlaisena ja useimmiten määräaikaisena työnantaja-työntekijä järjestelmänä.

Alkuseurakuntakaan ei pyrkinyt nousemaan orjajärjestelmää vastaan, vaan se pyrki voittamaan evankeliumin voimalla orjien isännät ja sitä kautta järjestelmäkin lopulta kuihtui pois. Rakenteellisia syntejä ei voiteta sillä, että niitä vastustetaan vaan sillä, että ihmisten sydämet Jeesus pääsee synnyttämään uudesti. Myöhemmin tosin uuden ajan rasistista mustien orjuutta pyrittiin kyllä pönkittämään väärällä raamatuntulkinnalla. Mustien orjuutta vastaan nousivat silloin nimenomaan uskovat kristityt, jotka lopulta saivat sen kumotuksi.

Monet alkuseurakunnan jäsenet olivat orjia eivätkä heidän isäntänsä olleet aina hyviä, usein jopa julmia. Siksi joku saattaa kysyä, eikö uskovalle ole sitten luvallista

pyrkiä pois sellaisesta työpaikasta tai ihmissuhteesta, jossa häntä jatkuvasti piina-
taan. Ei Paavali sitä suinkaan kiellä, jos vapautuminen on mahdollista, mutta tuon
ajan orjille se ei useimmiten ollut mahdollista. Heille jäi vaihtoehdoksi vain kärsiä ja
rakastaa isäntäänsä siihen asti, että isännät heidän alamaisen palvelunsa
seurauksena ehkä tulisivat uskoon ja saisivat muutoksen armon. Hän tiesi, miten
esimiehet ja pomot käyttävät väärin valtaansa ja usein kiusaavat alaisiaan turhaut-
tavalla tai liian raskaalla työllä. Siitä huolimatta Paavali kehottaa uskovia työntekijöi-
tä alamaisuuteen. Alamaisuushan ei ole hampaat irvissä tapahtuvaa taipumista alis-
tajan mielivallalle, vaan väärämielistäkin ihmistä kohtaan osoitettua rakkaudesta
nousevaa vapaaehtoista palvelua tämän parhaaksi.

Alkuseurakunnankin aikana joillakin orjilla oli mahdollisuus päästä vapaaksi. Siitä
Paavali kirjoittaa näin: *Jos sinut kutsuttiin orjana, älä sitä murehdi. Mutta jos voit
päästä vapaaksi, käytä mahdollisuutta hyväksesi. Joka on orjana saanut Herran
kutsun, on Herran vapauttama. Samoin se, joka on saanut kutsun vapaana, on Kris-
tuksen orja.* (1. Kor. 7:21-22)

Orjakapina ei ole vaihtoehto

Toisaalta Paavali ei anna minkäänlaista oikeutusta esimerkiksi orjakapinalle, kun
hän kirjoittaa: *Pysyköön jokainen siinä asemassa, jossa hänet on kutsuttu. Jos sinut
kutsuttiin orjana, älä sitä murehdi. Mutta jos voit päästä vapaaksi, käytä mahdolli-
suutta hyväksesi. Joka on orjana saanut Herran kutsun, on Herran vapauttama. Sa-
moin se, joka on saanut kutsun vapaana, on Kristuksen orja. Teidät on kalliisti ostet-
tu. Älkää olko ihmisten orjia.* (1. Kor. 7:20-23)

Orjan työkin voidaan tehdä Herralle jopa kokosydämisesti ja pyhällä arkuudella Her-
ran edessä. Taustalla on tietenkin tietoisuus siitä, että Herra Jeesus itse otti ”orjan
muodon” ja lähestyi ihmisiä alhaalta käsin heille kunnioitusta ja rakkautta osoittaen.
Kristuksen seuraaminen merkitsee siis ristin tietä, jolla vapaaehtoisesti suostutaan
jopa orjan osaan. Se tapahtuu kuitenkin Pyhän Hengen antamasta vapaudesta kä-
sin.

Uusi suhde Kristuksessa

Jos ja kun orjan isäntä tuli uskoon, se ei merkinnyt välttämättä sitä, että hän olisi va-
pauttaneet orjansa, vaan sitä, että hän kohteli heitä tasavertaisena Jumalan lapsina,
veljinä ja sisarina Kristuksessa. Tällaista uutta suhdetta koskee edelleen Paavalin
kehotus, jota hän tarkentaa näin:

*Kaikki, jotka ovat orjuuden ikeessä, pitäkööt isäntiään kaiken kunnioituksen arvoisi-
na, etteivät Jumalan nimi ja oppi tulisi pilkatuiksi. Älkööt he pitkö uskovia isäntiään
vähemmässä arvossa sen tähden, että he ovat veljiä. Palvelkoot heitä päinvastoin
sitä mielummin, koska he ovat uskovia ja rakkaita veljiä, jotka tekevät hyvää.* (1.
Tim. 6:1-2)

Palkka tulee

*Palvelkaa hyvillä mielin, niin kuin palvelisitte Herraa ettekä ihmisiä. Tiedättehän,
että mitä tahansa hyvää kukin tekee, sen hän saa Herralta takaisin, olipa orja tai va-
paa.* (7-8)

Elämässämme ei ole ratkaisevaa, mitä teemme, vaan se kenelle ja ketä varten
teemme sen, mitä teemme. Kuitenkin monet tämän ajan uskovatkin tavoittelevat

”hyviä duuneja” ja nyrpistävät helposti nenänsä ”likaisille hommille”. Usein kuitenkin niin sanotut ”likaiset työt” ovat äärimmäisen tärkeitä. Miltä maailmamme näyttäisi-kään, jos jätteidenkeräysautot lopettaisivat toimintansa? Käytännössä he tekevät paljon merkittävämpää työtä tautien ehkäisemiseksi kuin lääkärit konsanaan. Toki Jumala on antanut kullekin ihmiselle omat lahjansa ja myös armolahjoja, joiden mukaan on viisasta hakeutua ammatteihin ja seurakuntaa palvelemaan, mutta ratkai-sevaa on se, teemmekö työmme Herralle silloinkin, kun palvelemme jotakuta yritystä tai pyrimme hankkimaan perheellemme elatusta.

Nurina tekee minkä työtehtävän vastanmieliseksi. Iloisella mielellä raskaskin työ ke-venee. Hyvän mielen salaisuus on se, että tajuaa kaiken aikaa tekevänsä palvelua itselle Jeesukselle Kristukselle. Toimiessani Japanissa raamattukoulun opettajana kerran viikossa tehtävänäni oli pestä 12 vessan pönttöä. Luonnostani en siivoami-sesta pidä, mutta kun tein puhdistushommat Herran kasvojen edessä ajatellen, mitä Hän työni jäljestä ajattelee, tehtävästä tuli minulle eräänlainen kunniatehtävä. Ei ole siis mitään rehellistä työtä, jota ei voisi tehdä Herralle.

Armoa armon päälle

Ylipäänsä kyky työskennellä on Jumalan armoa. Terveys on annettu meille käytettä-väksi. Se on kuin kynttilä, joka palaessaan valaisee. Tulee kyllä sitten sekin päivä, jolloin emme enää jaksa tehdä mitään ja silloin meitä kutsutaan lepäämään. Senkin voimme tehdä Herralle. Nyt Paavali korostaa sitä, että vaikka työn tekeminen on ar-moa, niin saamme siitä vielä palkankin. Se on tietysti luonteeltaan armopalkka niin kuin Jeesus vertauksessaan viinitarhan työntekijöistä osoittaa.

Saamme kaikesta tekemästämme palkan, Jumala ei tule jäämään meille vähääkään velkaa. Tosin se tulee meille vasta lopullisesti ajan rajan tuolla puolella, mutta siellä ei vähäisinkään palvelus jää unohtukseen. Jeesus lupaa:

”Joka antaa yhdellekin näistä vähäisistä maljallisen kylmää vettä juotavaksi opetus-lapsen nimen tähden - totisesti minä sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille.” (Matt. 10:42) Vielä aivan Ilmestyskirjan lopussa Jeesus vahvistaa asian:

”Minä tulen pian, ja palkkani on minun mukani antaakseni kullekin hänen tekojen-sa mukaan.” (Ilm. 22:12)

Saamme siis palkan toivossa tehdä kaikkinaista hyvää toisille ihmisille, sillä työmme kohdistuvat aina samalla myös Herraan. Vaikka ihmiset eivät tekojamme edes huo-maisi eivätkä niitä arvostaisi, Herra näkee kaiken. Pienimmälläkin teollamme on ian-kaikkisuusmerkitys. Siksi Paavali rohkaisee:

Olkaa siis, rakkaat veljeni, lujia ja järkähtämättömiä, aina innokkaita Herran työssä, ja tietäkää, että vaivannäköenne Herrassa ei ole turhaa. (1. Kor. 15:58)

Herra taivaassa

Ja te isännät, tehkää samoin orjille ja jättäkää uhkailu, sillä te tiedätte, että heidän niin kuin teidänkin Herranne on taivaassa ja ettei hän katso henkilöön. (9)

Toinen puoli palkan maksussa on se, mitä saatamme pelätä: Kaikesta vääryydestä tulee palkaksi rangaistus. Tietenkään uskovan, joka tunnustaa syntinsä ja pyytää niitä anteeksi Jeesuksen Golgatan ristillä suorittaman sovitustyön perusteella, ei tarvitse pelätä tuomiota. Mutta aito parannus vie aina myös elämän muutokseen ja vai-kuttaa nöyryyttä myös niissä, jotka ovat esimiesasemassa.

Palkan maksussa, oli se sitten armopalkkaa tai rangaistusta, yhteiskunnallisella asemalla tai arvovallalla ei ole vaikutusta. Herran kasvojen edessä olemme kaikki samalla viivalla. Herralla ei ole suosikkeja, vaikka ajoittain niin saatamme kuvitella, kun koemme saaneemme tavattoman paljon armoa ja hyvyyttä osaksemme. Herran hyvyys ja myös hänen ankaruutensa kohdistuu kaikkiin ihmisiin samanalaisena:

Katso siis Jumalan hyvyyttä ja ankaruutta: Jumalan ankaruutta langenneita kohtaan ja hänen hyvyyttään sinua kohtaan, jos pysyt hänen hyvyydessään. (Room. 11:22)

Olimmepa siis kasvattajia, lapsia, työntekijöitä tai työnantajia, meidät on kutsuttu elämään Herraa varten, hänen armonsa kiitokseksi! Siinä on olemassaolomme ja elämämme tarkoitus. Siihen tarvitsemme seurakunnan yhteyden, jossa Pyhä Henki saa täyttää meitä ja painaa meidät aitoon nöyryyteen ja rakastavaan alamaisuuteen toinen toisiimme nähden.

Makio Hironon taival pastori Itoon kertomana

Muovialan firman johtajan Makio Hironon vaimo Miyoko kertoi miehensä tultua uskoon ja saatua kasteen näin:

- Sain vuosia sitten kasteen ja olen kristitty. Siksi toiveeni oli mennä naimisiin kristityn kanssa. Niin olisimme yhdessä käyneet kirkossa ja yhdessä kotona tutkinut Sanaa ja rukoilleet. Mutta niin vaan ei käynyt, vaan menin naimisiin ei-kristityn mieheni kanssa. Mutta kaiken aikaa rukoilin, että tulisi se päivä, että mieheni pelastuisi ja saisimme yhdessä käydä kirkossa. Lopulta 22 vuoden kuluttua alettuaan epäillä Jehovan-todistajien opetusta mieheni alkoi käydä kanssani kirkossa. Lopulta mieheni kastettiin. Olen saanut vakuutuksen siitä, että Herra kuulee rukouksemme. Sydämeni on täynnä kiitosta.

Makio Hirono oli taannut erään oman firmansa kanssa yhteistyössä olleen saman kokoisen yrityksen pankkilainan. Vähän ennen Makion kastetta tämä ystävän yritys menikin konkurssiin ja hän joutui vastaamaan ystävänsä isosta lainasta. Sen maksusta hän jotenkin selvisi, mutta nyt vuorostaan hänen oma muovikasseeja valmistava yrityksensä joutui suuriin vaikeuksiin ja isot velat kasautuivat päälle. Kasteen ajankohdan molemmin puolin Makio oli lopen väsynyt yrittäessään epätoivoisesti hankkia rahaa velkoihinsa, mutta tuloksetta.

Eräänä kasteen jälkeisenä päivänä hän palasi kotiinsa väsyneenä ja pettyneenä, kun taloudellista apua ei ollut löytynyt. Hän avasi pöydällä olleen Raamatun ja hänen silmänsä osuivat Jeesuksen sanaan: *"Anokaa, niin teille annetaan! Etsikää, niin te löydätte! Kolkuttakaa, niin teille avataan!"*

Hän ymmärsi, että yritys ei pelastuisi, ellei hän sydämestään anoisi Herralta apua. Ei riittänyt, että hän käytti kaikkea omaa järkeään ja viisauttaan ongelmien ratkaisemiseksi. Kristittynä hänen tulisi anoa Jumalan apua. Niin hän alkoi koko sydämestään rukoilla Herran asioihin puuttumista. Hän sai uuden rohkeuden ja yrityksen tulos kääntyi nousuun. Puolessatoista vuodessa hän onnistui vapautumaan lainoistaan. Hän oli suuresti kiitollinen Herralle. Siitä vuotta myöhemmin hänen pieni maaseutukauppalan yrityksensä tuotti jo hämmästyttävän paljon voittoa.

Eräänä päivänä vuonna 1987 Makio tuli tapaamaan minua eläkeläispappilaani. Kun mietin, mikä mahtoi olla hänen asiansa, hän alkoi:

- Olen vasta viisi vuotta ollut uskossa ja olen vielä kypsytymättömän uskonelämässäni, mutta en olisi voinut kuvitella, kuinka paljon armoa ja hyvyyttä olen Herralta saanut.

Sitten hän kertoi, miten hän oli selvinnyt veloista ja miten yritys oli menestynyt, ja jatkoi:

- Tämä kaikki ei ole minun omaa ansiotani, vaan Herran antamaa siunausta. Siksi olen sitä mieltä, että minulla ei ole oikeutta käyttää saavuttamaani voittoa omien halujeni mukaan vaan Jumalan mielen mukaisella tavalla.

Kun kysyin, mihin hän koki Herran johtavan häntä käyttämään liikevoiton, hän vastasi:

- Asumme Yamagawassa noin 11 kilometriä Kamojimasta. Siitä on taas edelleen yli 8 kilometriä Wakimachin kirkolle. Mutta välissä ei ole kirkkoa. Siksi rukouksessa tuli sydämelleni, että voisin rakentaa tähän pieneen 5000 asukkaan kauppalaan kirkkorakennuksen ja luovuttaa sen Herran käyttöön. Näin siellä voitaisiin pitää sunnuntai-iltaisin evankelioimiskokouksia ja pikku hiljaa myös Yamagawan asukkailla tulisi mahdollisuus kuulla evankeliumi ja päästä osalliseksi pelastukseksi.

Kuullessani sen sydämeni täytti ylistys Herraa kohtaan. Sanoin hänelle:

- Jeesus varmasti iloitsee siitä. Lähde toteuttamaan suunnitelmaa.

Sitten hän jatkoi:

- Pastori, minulla olisi vielä toinenkin asia. Nyt kun Japanista on tullut talousmahti, Aasian köyhistä maista maahamme on tullut paljon opiskelijoita. Maamme ei ole kuitenkaan kunnolla varautunut ottamaan vastaan ja huolehtimaan näistä kehitysmaiden opiskelijoista. Asia on kehittynyt isoksi yhteiskunnalliseksi ongelmaksi. Siksi voisin ottaa vastaan omaan yritykseeni kahdeksi tai kolmeksi vuodeksi kerrallaan noin 30 kristittyä miestä tai naista Taiwanilta. Voisin rakentaa sekä naisia että miehiä varten asuntolat. He voisivat työskennellä osan ajasta yrityksessäni ja näin he voisivat ilman taloudellisia huolia saman aikaisesti opiskella Tokushiman läänin yliopistoissa tai muissa oppilaitoksissa. Mitä mieltä olet ajatuksesta?

Yhdyin koko sydämestäni tähänkin ehdotukseen. Japani aiheutti sodan aikana monenlaista tuskaa ja pahaa naapurimaissaan. Nyt olisi mahdollisuus jollain tavalla korvata sitä pahaa, mitä menneisyydessä oli tehty näille kansoille. Kerta heitolla kaikkea mennyttä ei millään pysty hyvittämään, mutta yritysten ei pitäisi ajatella vain omaa menestystään, vaan myös sitä yhteiskunnallista vastuuta, joka niillä on. Ne voivat auttaa noista maista tulevia tulevaisuuden johtajia pääsemään eteenpäin ilman huolta rahan riittävydestä ja sekä fyysisesti että henkisesti rikastuneina voisivat palata omiin maihinsa.

Hirono tiesi, että olin ollut Kiinassa kahdeksan vuotta lähetystyössä ja nähnyt, miten siellä toistuvasti oli noussut mielenosoituksia, liikehdintää ja ostoboikotteja japanilaisia vastaan. Lähes aina näiden liikehdintöjen johtajat olivat miehiä, jotka olivat aikanaan opiskelleet Japanissa ja kokeneet, miten japanilaiset syrjivät heitä monella eri tavalla. Näin heissä oli syntynyt viha japanilaisia kohtaan. Siksi sanoin Hironolle:

- Jumala varmasti iloitsee ajatuksistasi. Lähde niitä toki toteuttamaan.

Niin Hirono palasi kotiinsa. Hän hankki sitten noin 1000 neliön tontin ja rakensi sille kauniin 300 neliömetrin kirkkorakennuksen, joka pyhitettiin Herralle. Olen kierrellyt julistustyössä sekä Suomea että Kanadaa ja nähnyt, miten kylässä kuin kylässä on kauniita kirkkoja ja rukoushuoneita. Olen unelmoinut, että sellaisia saisimme myös jokaiseen Japanin kylään ja kaupunkiin. Tuollainen unelmieni kirkko nousi nyt Yamagawan kauppalaan. Vuoden 1990 kesäkuussa kirkossa pidettiin sadas evankelioimiskokous. Sinä iltana kuulijoita oli noin 25 henkeä. Viime jouluna kauppalan asukkaista kolme kastettiin.

Kirkon viereen valmistui myös Taiwanilta ja muualta Aasiasta tulevia opiskelijoita varten komea asuntola sekä miehille että naisille. Lisäksi heitä varten valmistui myös ruokasali ja peseytymistilat. Jokaisessa huoneessa on hyvä varustelu. (1987)

Entä sinä?

Millaisen kasvatuksen sinä olet saanut? Entä miten haluat omia lapsiasi kasvattaa, jos ja kun niitä sinulle suodaan? Mitä sinä odotat työstäsi? Millaiset ovat ihmissuhteesi kotona ja työpaikalla? Kaikissa näissä kysymyksissä elämme kaiken aikaa Herran Jeesuksen Kristuksen silmien alla. Siksi tärkeintä sinulle on, että suhteesi Häneen on kunnossa. Silloin voit epäonnistumisesikin tuoda hänelle, voit saada uuden puhdistuksen ja uuden armon niin, että Jeesus saisi hallita sinua sekä kotonasi että työpaikallasi. Hän haluaa olla koko elämäsi Herra. Jos suuntaat koko elämäsi Häneen päin, löydät todellisen tarkoituksen ja mielekkyyden. Jeesus on kiinnostunut sinun arkielämästäsi.